

ALLAH'IN KENDİSİNİ SEVMEMESİNDEN KORKMAK VE BOÇLULUK

Eûzübillahimine'ş-şeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn. Hamden kesîren tayyiben mübâreken fîh, ala külli hâlin ve fi-külli hîn; ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve ala âlihî ve sahibihî ve men-tebiahû bi-ihsânin ilâ yev-mi'd-dîn.

Emma ba'd.

Fekale Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme:

مَرَرْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى، وَجِبْرِيلُ
كَالْحَلِيسِ الْبَالِي مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى

Merertü leylete üsriye bî bi'l-melei'l-a'lâ ve Cibrîlü ke'l-halisi'l-bâlî min-haşyeti'llahi teâlâ.

Cabir radıyallahu anh'ten rivayet edildiğine göre Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz buyurmuş ki;

Merertü. “Uğradım.” *Leylete üsriye bî.* “Miraç’a çıkarıldığım gece uğradım.” *Bi’l-melei’l-a’lâ.* “Mele-i a’lâ’ya uğradım. Allahu Teâlâ hazretlerinin divanına, dergâhına, bargâh-ı semedâniyyesine ait bir yer.” *Mele-i a’lâ.* “En yüksek topluluk” demek aslında. “Kalabalık, topluluk” mânasına geliyor. Artık Cenâb-ı Hakk’ın âhiretteki o dergâh-ı izzeti nasılsa o meleklerin toplandığı yer nasıl bir yerse... “Miraç’a çıkarıldığım gece, mele-i a’lâya uğradım.”

Ve Cibrîlü. “Ve Cebrail *aleyhisselam*’ı gördüm ki.” *Ke’l-halîsi’l-bâlî.* “Kıldan dokunmuş eskimiş bir kilim gibiydi.” *Min haşyetti’llâhi teâlâ.* “Allah korkusundan dolayı.”

Allah’tan korkmasından dolayı bir de baktım ki mele-i a’lâda, o yüksek meleklerin toplantı yeri olan dergâh-ı izzette, bâr-gâh-ı semedâniyyede, Cebrail *aleyhisselam* eskimiş, buruşturulmuş bir kenara atılmış bir palas parçası, bir kilim parçası gibi Allah korkusundan orada duruyordu. Tir tir titriyordu.

a. Cebrail a.s. Neleri Biliyor?

İnsanlar bilgisi nispetinde gerçekleri daha iyi görür, korkulacak şeyden daha çok kor-

kar. Mesela; bir doktor herhangi bir suyu hemen içmez. Çünkü suların zararlı maddeler taşıyabileceğini, içinde insanın sağlığını yok eden bazı şeyler olacağını bilir. Ama bir çocuk veya halktan bilgisiz bir şahıs bilmediği için gider o çeşmeden su içebilir. Tecrübeli bir insan terli olduğu zaman kendisini korur. Ama genç, toy bir delikanlı futbol oynar, terliyken kendisini korumaz. Ondan sonra yatağa düşer, zatürre olur, aylarca çeker.

Bir tanıdığımız vardı. Yumruklaşmada Türkiye birinciliğini kazanmış. “Beni bir bardak buzlu limonata tuşa getirdi, nakavt etti.” dedi. Bir bardak buzlu limonata... Türkiye birincisiyken, eşi, emsali olmayan önde gelen bir kişiyken, şampiyonken bir bardak su onu nakavt etmiş.

Ne demek? Terliyken bir bardak buzlu limonatayı bir içmiş; ondan sonra hastalanmış. Ondan sonra hastane, dert, hastalık... Ne idman kalmış ne yumruk, ne sağlık kalmış ne âfiyet. Bilmeyen tehlikeli işleri yapar, bilen yaklaşmaz.

Redback örümceğinin nasıl öldürücü bir hayvan olduğunu bilmeyen “küçücük bir

örümcek” der, aldırılmaz. Bilen “O! Bu Red-backmiş!” der, bucak bucak kaçar. İnsanlar bilgileri nispetinde ihtiyatlı ve tedbirli olurlar. Cahiller de bilgisizlikleri nispetinde pervasız ve cesur olurlar. Onun için denmiştir ki; *el câhilu cesûrun*. “Cahil cesurdur.” Çünkü bilmiyor, tehlikelerden haberdar değil.

Cebrâil *aleyhisselam* meleklerin en yükseği. Dört büyük melekten bir tanesi. Cebrâil, Mikâil, İsrâfil, Azrâil. Dört tane büyük melek. Onların da en önde geleni, Peygamberlere vahiy getiren melek. Bir; en büyük melek.

İkinci bir husus. Melekler günah işlemezler. *Lâ ya’sûna’llâhe mâ emerehüm*.¹ “Allah’ın emrettiği işleri isyan etmeden, aynen yaparlar. Onlarda söz dinlememek, âsi olmak, karşı gelmek, günah işlemek yoktur.” Allah’ın itaatli mahluklarıdır. Nefisleri yoktur, şeytana kanmaları yoktur; Allah’ın emrettiği işi aynen yaparlar. Binaenaleyh niye korksunlar?

Cebrâil *aleyhisselam* da melek. Allah’ın emrini yapan safi nur olan bir yaratığı. Nur-

¹ 66/Tahrîm, 6.

dan bir yaratık. Hem meleklerin en büyüğü. Melekler günah işlemezler, günahları da yok. Niye korksun?

Ama Cenâb-ı Hakk'ın dergâhının, bârgâh-ı semedâniyyesinin izzetinden, azametinden, haşmetinden, heybetinden, Allah korkusundan Allahu Teâlâ hazretlerinin kahrının nasıl şiddetli olduğunu bildiğinden bir kenara büzülmüş, buruşmuş kalmış. Eski bir kilim parçası gibi.... Çünkü görüyor, biliyor. Nice kavimler, nice insanlar -onların öyle müşahede ettiği veçhile- kahrediliyorlar, cezalarını çekiyorlar.

Cebraîl *aleyhisselam* mübarek melek, Peygamber Efendimiz'e vahiy getiren, Kur'an'ı indiren melek. Böyle olunca günahlarla ömrü geçen, nefes alışverişinde, her gün oturduğunda, kalkışında, konuşmasında, hayatında, uykusunda, uyanıklığında, kazancında, her zaman hata işleyen bizim ne yapmamız lazım?

Gece gündüz ağlamamız lazım! Bizim gözlerimizden akan suların, dere olup çağlaya çağlaya akması lazım! Ama cahil olduğumuzdan böyle olmuyor. Hele kâfirler daha cahil

olduğundan daha büyük günahları daha cesaretle yapıyor. Bir müslümanın bir günah işlemekten ödü patlar. Ama kâfir korkmadan yapar. Çünkü inancı yok, bilgisi yok. Allah'ın kahrının şiddetinden haberdar değil. Kahrı geldiği zaman anlar ama anladığı zaman da işi işten geçmiş olur. Başına Cenâb-ı Hakk'ın darbesi, ilahi şamar, suratına şaplatıldığı zaman anlar ama bitti. O zaman ceza vakti. O zaman yalvarma, yakarma fayda vermez.

Allahu Teâlâ hazretleri, müslümanın en yüksek derecelisinin Allah'tan en çok korkan olduğunu bildiriyor. *İnne ekremeküm inda'llâhi etkâküm.*² “Sizin Allah indinde en asaletliniz, en saygınlığınız, en kıymetliniz, en soylunuz, en değerliniz Allah'tan en çok korkanınızdır.” buyuruyor. Allah'tan korkup sakınan, haramlardan günahlardan sakınan. Sadece korkup da, korka korka -yaramaz çocuğun babasının gözünün içine baka baka yaramazlığı yaptığı gibi- yine günah işlemek değil. Korkacak, korktuğundan dolayı kendisini haramdan, gûnahtan geri çekecek. Yapmayacak. Esas olan; korkmaktan öte korku-

² 49/ Hucurat, 13.

sunun gereği olarak da günahı, isyanı yapmamaktır, Allah'a karşı gelmemektir, zulmü işlememektir.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi takv ehli, havfullahı, haşyetullahı bilen, havf u rec arasında, dengeli, terazili, düzgün yaşayan; ömrünü Cenâb-ı Hakk'a itaatle, ibadetle geçiren; haramlardan, günahlardan şiddetle ve dikkatle sakınan kaçınan kullarından eylesin. Çünkü mahşer günü olduğu zaman kimsenin çıt çıkarmaya cesareti, takati olmayacak. Herkes tir tir titreyecek.

b. Parası Olan Borçlunun Borcunu demesinin Günahı

İkinci hadîs-i şerîf.

مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ. فَإِذَا أَتَبَعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيُتَّبِعْ

Matl'l-ğaniyyi zulmün. Ve ize't-tebea ehadüküm 'ala mliyyin fe'l-yettebi'.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz bu hadîs-i şerfte buyurmuş ki; "Varlığı, parası, imknı olan borçlunun, alacaklısına borcunu vermekte gecikmesi, vermeyip de tutması zulümdür." Borçlu, ama parası da var. Alacaklısına parayı vermiyor,

geciktiriyor. Uzatıyor da uzatıyor! Hele hele şimdi bu zulüm, bu günah çok moda oldu.

Çünkü enflasyon dolayısıyla paranın değeri düşüyor. Borcu ne kadar geç verirse o kadar değeri düşük ödeyecek. Borcun üçte birini ödeyecek. Daha az ödeyecek diye uzatıyor. Hatta inkâr ediyor. Hatta ispat ederse mahkemede yenilirse, mağlup olursa, mahkûm olursa bile “Tamam canım ödeyeceğim işte, taksite bağla.” diyor. Beş senede parayı ödeyecek, paranın canını çıkaracak. Onu aldığı zaman o parayla oyuz tane altın alınırdı. Beş sene sonra ödediği zaman üç tane altın alınmaz.

Bizim profesör arkadaşlardan, ağabeylerden, bizden önceki nesilden birisi anlatıyor. Beyazıt'ta birisi gelmiş. “O! Nihatcığım, canım kardeşim! Gözlerinden öperim, selam ederim! Nasılsın, iyi misin?” “İyiyim.” Böyle sıcak muhabbetli bir candan karşılama, sarılma...

“Ben senden bir beş yüz lira almıştım kardeşim. Üstümde borcun kaldı. Al şu beş yüz liranı!” “Ben hatırlamıyorum, ne zaman?” demiş. “Hani on beş yıl önce senden bir beş

yüz lira almıştım ya, al şu beş yüz lirayı!”
“Almam. Bir şartım var.” demiş. “Nedir şartın?” “Şuradaki kütüphaneye gideceğiz, on beş yıl önceki gazeteleri açacağız. O beş yıl önceki gazetelerde bir Cumhuriyet altını, bir gram altın kaç para ise onun parasına bakalım, oradan şimdiki altının parasına da bakalım. O zaman beş yüz lirayla kaç tane altın alınıyorsa sen de bugün o kadar altını al, bana ver.”

Yoksa öyle eski beş yüz lirayla yeni beş yüz lira aynı mı? Üç tane sıfır atıyorsun yine denk olmuyor. Paradan üç tane, altı tane sıfır atmak lazım. Sıfırları kullana kullana sıfırı tükettik, sıfır kalmadı.

c. Borcu Bir Başkasına Nakil Etmenin Durumu

Sonra, *Ve ize't-tebea ehadüküm ala müliyin fe'l-yettebi'*. “Sizden biriniz bir başkasına borcu ödemek üzere havale olunursa onu da kabul etsin.”

“Hani kardeşim senin bana şu kadar borcun vardı ya.” “Vardı tamam.” “Ödeyememiştin ya.” “Tamam.” “Tamam, o parayı şimdi şu efendiye ver. Benim de ona borcum

vardı, sen onu ona ver." deyince, böyle borcu bir başkasına havale olununca, onu da kabul etsin. "Tamam, nasıl olsa benden borcu ödemek esastı. Olur, arayı kolaylaştırırım. Buradan gelip buraya gideceğime doğrudan doğruya oradan vereyim." demekmiş; bu hadîs-i şerîf bunu anlatıyormuş.

İmam Buhârî, İmam Mâlik, Müslim, Ebû Dâvud, Tirmîzî, Neseî, İbn Mâce hepsi - *rahmetullahi aleyhim ecmaîn*- mübarek zâtlar. Ebû Hüreyre *radıyallahu anh*'ten rivayet etmişler.

Üçüncü hadîs-i şerîf.

مُقَامُ أَحَدِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ فِي
أَهْلِهِ عُمُرَهُ

Makâmü ehadiküm fi-sebilillahi sâaten hayrun min amelihî fi-ehlihi umrehu.

İbn Asâkîr'in Ebû Saîd'den, Hakîm'in, İbn Sa'd'ın, Süheyl İbn Amr'dan rivayet ettiğine göre, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz şöyle buyurmuşlar:

Makâmü ehadüküm fi-sebili'llahi sâaten.

"Sizden birinizin Allah yolunda harpte, cihat-

ta, savaşta, gazada bir saat durması.” *Hayrun min-amelihî fi-ehlihî umrehû*. “Evinde, yerinde, yurdunda ömrü boyu ibadet etmesinden daha çok sevaplıdır. Daha çok hayır kazanır.”

Evinde, sulh-u sükûn içinde, ömrü boyu yaptığı ibadetten, hayrât u hasenâttan, gidip savaş meydanında, düşmanın karşısında bir saat çarpışması daha sevaplıdır, daha hayırlıdır.

Savaş çok önemlidir. Aziz ve muhterem kardeşlerim! Çünkü İslâm’ın düşmanları çok şiddetli, çok zalim, çok hınçlı, çok gaddar, çok tehlikeli! Eğer müslümanlar savaşmazlarsa, savaşa hazırlanmazlarsa, savaşı öğrenmezlerse, tedbirleri almazlarsa, korkaklık gösterirlerse, savaşmaktan kaçınırlarsa, bu adamların yapmayacağı kötülük yok. Yeryüzünde İslâm’ı bırakmak istemiyorlar.

Ne olacakmış?

Bütün dinler silinecekmiş, sadece bir din kalacakmış; onların dini! Yalan, yanlış, yamuk o din kalacakmış. Amaçları öteki dinlerin hepsini silmekmiş. Şimdi Teknik bakımdan da

fende, ilimde ilerlediler, âlet edevatları güçlü ya şimdi amaçları, emelleri oymuş.

O halde müslümanın malıyla, canıyla, bilgisiyle, ilmiyle, irfanıyla, her türlü imkân ve müktesabatıyla, İslâm'a yardımcı olması, cihat etmesi, çalışması, cihat edenlere destek olması, müslüman kardeşlerini koruması, düşmanlarla her yerde çarpışması lazımdır. En büyük farz! En önemli farz! En hayati, hayatta kalmak için en zaruri şey! Müslüman cihadı bıraktığı zaman, cihatsız Müslümanlık olmaz.

Var mı böyle mezhep? Var. Peygamber Efendimiz'in zamanında birisi gelmiş demiş ki; "Yâ Resûlallah! Ben müslüman olmak istiyorum. Allah'ın birliğine inanıyorum. Senin de Allah'ın Peygamberi olduğuna inanıyorum. Ama benim kalabalık bir ailem var, çoluk çocuğa bakmakta zorluk çekiyorum. Zekât isteme benden! Zekâtsiz bir Müslümanlık istiyorum. Benim çoluk çocuğum çok. On tanecik devem var, bir sürü kalabalık ailem var. Ben bunlara nasıl bakacağım? Zekâtı benden kaldır, isteme. Bir de işin doğrusunu söylemek gerekirse yâ Resûlallah! Benim canım kıymet-

li, biraz korkağım da. Savaşı da bana mecbur tutma! Cihat ve zekât olmamak şartıyla sana beyat etmek istiyorum. Uzat elini de beyat edeyim.”

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki; “Zekat olmayınca cihat olmayınca o nasıl Müslümanlık olacak! Zekâtsiz, cihatsız nasıl Müslümanlık olacak! Zekâtsiz, cihatsız Müslümanlık olur mu? Olur mu, olur mu?”

Peygamber Efendimiz bu cümleleri o kadar çok tekrar etmiş ki sonunda adamcağız yanlış yapmış, yanlış söylemiş olduğunu anlamış. “Uzat elini yâ Resûlallah. Zekâta da, cihada da, her şeye razıyım. İslâm’ın her türlü emrine razıyım, sana beyat ediyorum.” demiş.

Demek ki insanların tabiatında cihattan kaçmak var. Halbuki savaştan, cihattan, cepheden kaçmak en büyük günahlardandır. Yedi tane en büyük günah, nedir? Adam öldürmek, zina etmek gibi şeyler.

d. Kadiyanilik ve Sapıklığı

Başka? Cihadı uygun görmeyen, kaldırmak isteyen, uygulatmak istemeyen mezhep-

ler, inançlar, sapık görüşler, zümreler var. Hindistan’da “Cihat yoktur.” diyen bir sapık fırka çıkmış.. Cihada karşı, “İslâm’da cihat vazifesi yoktur.” diyor. Herhalde dış desteklerden dolayı o kadar da yayılmış ki! Amerika’da mabetleri var, mescit demiyorum, Avrupa’da var, İsveç’te var, Hindistan’da var... Her yerde var. Hayret ettim! Ben İlahiyat Fakültesi’nde görevdeyken adresimi bulmuşlar da bana bile broşürlerinden, bilgilerinden bir zarfın içinde göndermişler. Türkiye’de bile. Allah’ın kelamında, Kur’ân-ı Kerîm’de cihat kaç tane âyette geçiyor! Utanmadan bir de bana zarf göndermişler!

Amerika’da arkadaşlardan birisi namaz kılacak yer aramış. Abdest alacak filan. Bakmış minareli, kubbeli bir yer görmüş, mescit sanmış Hemen arabasıyla oraya gitmiş. Kapısı, penceresi kapalı. Gitmiş, zile basmış. Kapıyı birisi açmış. Demiş ki; “Namaz vakti, ben abdest alacağım, namaz kılmak istiyorum. Camiyi açın da namaz kılayım.” Demişler ki; “Burası cami değil. Biz işte o mezhepteniz, Kadiyânîyiz. Bu, Kadiyânîler’in mabedi; mescit değil!” Almamışlar. Öbür tarafta da bize propaganda broşürü gönderdiği zaman “Biz

de müslümanız, daha iyi müslümanız.” diyorlar ama uygulamada yamuk yamuk işleri var.

Onları neden destekliyorlar? Müslümanların cihat şuuru sönsün de kuzu olsunlar, kurtlar da kuzuları çıtır çıtır yesin. Ondan...

Arslan olursa, arslan kurda ne yapar? Bir gürler, bir pençe atar, sürüsünün üstüne saldırır, hepsini kaçirtır. Aslanla baş edemeyeceklerini bilirler.

Kuzu olursa ne yapar? Kuzu olursa bütün kurtlar başına üşüşür, yerler.

Onun için *Hazır ol cenge eğer ister isen sulh ü salâh...*³ Cenge hazırlıklı olacak. Onun için bir müslümanın silahıyla, kılıcıyla kıldığı bir vakit namaz, kılıcsız kıldığı namazdan yedi yüz kat daha sevaplı. Hazır, kılıcı hemen yanında, silahı yanında. Müslümanın öyle olması lazım. Ama ne yazık ki öyle olmamış.

Allah müslümanların kusurlarını görüp de düzeltmelerini nasip etsin. Cümlemizi yolunda dâim, zikrine müdavim, sevdiği, razı olduğu kullar eylesin. Cennetiyle cemaliyle cümlelerinizi müşerref eylesin. Ümmet-i Muham-

³ Abdülhak Molla

med'i her yerde her zaman aziz eylesin.
Kâfirleri ve müşrikleri hor ve zelil eylesin.
İslâm'ı cihana yaysın, cihana hakim eylesin.

el-Fâtıha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

24 Şevvâl 1420 / 31.01.2000

Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü